

Lovforslag nr. L 200, Fremsat den 22. januar 1992 af landbrugsministeren (Tørnæs)

Forslag

til

Lov om kød

(Kødloven)

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Loven omfatter

- 1) produktion af slagtedyr,
- 2) slagtning,
- 3) opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald,
- 4) tilvirkning af kødvarer,
- 5) engrosoplagering og engrosforhandling af kød, kødvarer og slagteaffald,
- 6) udførsel af kød, kødvarer og slagteaffald,
- 7) indførsel af kød, kødvarer og slagteaffald og
- 8) undersøgelse og bedømmelse af dyr før slagtning og af slagtekroppe, kød og slagteaffald samt kødvarer.

Stk. 2. For detailforhandling af kød, slagteaffald og kødvarer, for opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald og for tilvirkning af kødvarer i detailforhandlingsleddet, beregnet til direkte salg til forbruger, herunder til kantiner, hospitaler, skoler, restauranter o.l., gælder reglerne i levnedsmiddelloven.

Stk. 3. Loven vedrører, når intet andet er angivet, kun kød, kødvarer og slagteaffald, der er bestemt til menneskeføde.

Kapitel 2

Producenter af slagtedyr

§ 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om undersøgelse i besætninger af slagtedyr med henblik på at sikre og forbedre den hygiejniske og sundhedsmæssige kvalitet af kød, kødvarer og slagteaffald. Der kan herunder fastsættes regler om indsamling og indberetning af data til belysning af besætnings sundhedsmæssige tilstand, om mærkning af dyr og om udtagning af prøver fra dyr og produkter fra disse til undersøgelse for sygdomme eller sygelige forandringer.

Stk. 2. Dyr, der afhændes til slagtning, må ikke lide af nogen sygdom eller indeholde rester af medicin eller andre stoffer, der kan indebære en risiko for menneskers sundhed ved forbrug af kød og andre produkter fra dyrene. Landbrugsministeren kan fastsætte regler herom.

§ 3. På ejendomme, hvor dyrehold er tilladt, kan ejendommens ejer eller bruger uanset § 5, stk. 1, foretage slagtning og efterfølgende slagtemæssig behandling af egne dyr til forbrug i egen husholdning. § 2, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra stk. 1, og om producenters slagtning af dyr og vilkår for producenters slagtning og salg fra egen virksomhed direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.

§ 4. Nødslagtning af syge eller tilskadekomne dyr kan foretages på stedet, når det er nødvendigt af dyreværnsmæssige grunde. Landbrugsministeren kan fastsætte regler herom.

Kapitel 3

Virksomheder

§ 5. Slagtning, opskæring m.v., tilvirkning og udførsel, jf. § 1, stk. 1, nr. 2-6, må kun finde sted på virksomheder, der af landbrugsministeren er autoriseret til eksport eller godkendt til salg på hjemmemarkedet, jf. dog §§ 3, 4.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter regler om autorisation og godkendelse, herunder om de vilkår, som virksomhederne skal opfylde.

Stk. 3. Autorisationen eller godkendelsen kan tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke opfylder de stillede vilkår, eller forudsætningerne for autorisationen ændres væsentligt.

§ 6. På de i § 5 nævnte virksomheder skal dyrene før og efter slagtningen samt kød, kødvarer og slagteaffald underkastes veterinærkontrol.

§ 7. Landbrugsministeren kan uanset bestemmelser i anden lovgivning om autorisation, godkendelse eller tilladelse meddele de virksomheder, der fremstiller de i § 1, stk. 1, nr. 4, nævnte produkter tilladelse til som led i en produktion af spisefærdige retter eller færdige komponenter hertil at fremstille andre varer end kødvarer, herunder fiske- og grønsagsretter.

§ 8. Den, der ønsker at indføre kød, slagteaffald eller kødvarer, skal anmelde virksomheden til registrering hos landbrugsministeren. Landbrugsministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om indførsel af de af loven omfattede produkter til personlig brug.

§ 9. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om hygiejne i samt indretning og drift af virksomheder, der er omfattet af loven, herunder om indretning og drift af laboratorier, om anvendelse af rengørings- og desinfektionsmidler m.m., og om kontrol med personalets helbred og hygiejne. Der kan herunder fast-

sættes regler om regelmæssige helbredsundersøgelser.

§ 10. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om engrostransport af kød m.m., herunder om transportmidlers indretning og renholdelse.

§ 11. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at de af loven omfattede virksomheder for egen regning skal gennemføre en egenkontrol, herunder foretage nærmere fastsatte analyser og undersøgelser af kød, kødvarer og slagteaffald på et godkendt laboratorium og fremsende analyseresultaterne til tilsynsmyndigheden.

Kapitel 4

Forhandling og krav til produkterne

§ 12. Landbrugsministeren kan af hensyn til hygiejne, sundhed, ernæring, kvalitet og kontrol fastsætte regler om kød, kødvarer og slagteaffald, herunder om sammensætning, varebetegnelser, mærkning, deklaration, emballering og transport.

Stk. 2. Som led i kontrollen kan der påbydes gennemført laboratorieundersøgelser m.m.

§ 13. Kød, kødvarer og slagteaffald, der ikke af veterinærkontrollen kan godkendes til menneskeføde eller til anden anvendelse, skal kasseres. Landbrugsministeren fastsætter regler herom.

§ 14. Landbrugsministeren kan af hensyn til menneskers og dyrs sundhed forbyde indførsel og udførsel af kød, kødvarer og slagteaffald. Landbrugsministeren kan fastsætte regler herom. Landbrugsministeren kan endvidere fastsætte regler om fremgangsmåden ved indførsel og udførsel af kød m.m.

§ 15. Landbrugsministeren kan fastsætte sådanne regler, som efter landbrugsministerens skøn kan antages at gavne udførslen af kød, kødvarer og slagteaffald, herunder regler om kvaliteten af varer, der udføres her fra landet.

§ 16. Kød, kødvarer og slagteaffald må ikke tilvirkes, udbydes til salg eller overdrages, hvis varen ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller at kunne medføre forgiftning, eller

hvis varen på grund af sygelig forandring, for-dærvethed, forurening, fejlagtig tilberedning eller af anden årsag må anses for uegnet til menneskeføde.

§ 17. Kød, kødvarer og slagteaffald må ikke tilvirkes, udbydes til salg eller overdrages under omstændigheder, der er egnede til at vildlede køberen eller modtageren med hensyn til varens oprindelse, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, behandling, egenskaber og virkninger.

Kapitel 5

Myndigheder, tilsyn m.m.

§ 18. Landbrugsministeren kan varetage administrationen af levnedsmiddellovens regler om autorisation af og kontrol med indretning og drift af virksomheder, som skal autoriseres efter loven, og som tilvirker eller engrosforhandler levnedsmidler, hvortil der kræves autorisation eller godkendelse efter levnedsmiddelloven. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 19. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler overholdes.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af loven og regler fastsat med hjemmel i loven. Det kan herunder bestemmes, at varer, der ikke opfylder de krav, som er fastsat i loven eller i regler med hjemmel i loven, skal beslaglægges eller tilintetgøres.

§ 20. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om veterinærkontrollen og dennes udførelse, herunder om undersøgelse og bedømmelse af det ved slagtingen fremkomne kød m.m.

§ 21. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger og papirer m.v. for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler fastsat med hjemmel heri.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Landbrugsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 22. Producenter af slagtedyr og de af loven omfattede virksomheder skal efter anmodning fra de tilsynsførende myndigheder give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn og prøvudtagning.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan som led i kontrollen vederlagsfrit udtage eller foranledige udtaget prøver af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, emballage, tilsætningsstoffer, bekæmpelsesmidler samt rengørings- og desinfektionsmidler.

§ 23. Myndigheder og personer, der udøver tilsyn efter loven, er under ansvar efter borgerlig straffelovs § 152 og §§ 152 c-f forpligtede til over for uvedkommende at hemmeligholde enhver oplysning, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om undtagelser for de i stk. 1, omfattede oplysninger.

§ 24. De af loven omfattede producenter og virksomheder afholder udgifterne ved den kontrol, som udføres efter loven, medmindre landbrugsministeren bestemmer andet. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om betaling af afgifter til dækning af udgifterne ved kontrol m.v. i henhold til loven.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, registreringer, undersøgelser, attester og godkendelser inden for lovens område.

Stk. 3. Der er udpantningsret for de i stk. 1 og 2 omhandlede beløb.

§ 25. Henlægger landbrugsministeren sine beføjelser efter loven til institutioner under Landbrugsministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale orga-

nisation kan landbrugsministeren fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Landbrugsministeren kan fastsætte regler herfor. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om private institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelser.

§ 26. Landbrugsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Landbrugsministeren kan endvidere fastsætte de bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Kapitel 8

Straffebestemmelser

§ 27. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) overtræder § 16 og § 17,
- 2) uden autorisation, godkendelse, tilladelse eller registrering udøver virksomhed som omhandlet i § 5, stk. 1, § 7 og § 8,
- 3) tilsidesætter vilkår fastsat efter § 5, stk. 2, § 7 og § 8,
- 4) undlader at afgive oplysninger efter § 22, stk. 1,
- 5) undlader at yde tilsynet bistand efter § 22, stk. 1,
- 6) undlader at give tilsynet adgang til virksomheden efter § 21, stk. 1,
- 7) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 19, stk. 2.

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på sundheden eller fremkaldt fare derfor eller

- 2) opnået eller tilstøttet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes med hjemmel i denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 5. Sagerne behandles som politisager. Reglerne i retsplejelovens kap. 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

§ 28. Loven træder i kraft den 1. juli 1992.

Stk. 2. Samtidig ophæves

- lov nr. 328 af 4. juni 1986 om kød m.m.,
- lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 31 af 15. januar 1988 og
- lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af kaniner, jf. lovbekendtgørelse 27 af 5. januar 1989.

Stk. 3. § 30, stk. 1, i lov nr. 328 af 4. juni 1986 om kød m.m. og § 6, stk. 1 og 2, i lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ, jf. lovbekendtgørelse nr. 31 af 15. januar 1988, forbliver dog fortsat i kraft, indtil de ved bekendtgørelse ophæves af landbrugsministeren.

§ 29. Regler, der er udstedt i medfør af de i § 28, stk. 2, nævnte love, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser, fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af regler, der forbliver i kraft, straffes med bøde. § 27, stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.

§ 30. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Nærværende lovforslag er en opfølgning af Administrations- og Personaledepartementets betænkning om »Modernisering af levnedsmiddelkontrollen i Danmark«, (betænkning nr. 1217 af marts 1991).

I betænkningen foreslås som led i en forenkling Landbrugsministeriets gældende love på kødområdet sammenskrevet til én lov.

Det drejer sig om følgende love:

Lov nr. 328 af 4. juni 1986 om kød m.m.

Lov om slagtning, forhandling, indførsel og udførsel af fjerkræ m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 31 af 15. januar 1986 og

Lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af kaniner, jf. lovbekendtgørelse nr. 27 af 5. januar 1989.

I lovforslaget er herudover for at opnå en bedre lovsystematik medtaget de bestemmelser i lovbekendtgørelse nr. 61 af 2. februar 1988 om indførsel og udførsel af levende dyr m.v., der omhandler de af lovforslaget omfattede produkter.

Med lovforslaget tilsigtes udover en forenkling og modernisering at skabe grundlag for implementering af EF-direktiver på området. De gældende direktiver er som led i gennemførelsen af Det Indre Marked ændret på væsentlige punkter, bl.a. ophører senest 1. januar 1996 principielt sondringen mellem eksportautoriserede og hjemmemarkedsgodkendte virksomheder. Ligestillingen mellem eksportautoriserede og hjemmemarkedsgodkendte virksomheder gennemføres succesivt i perioden fra 1. januar 1993 til den 1. januar 1996. Til virksomheder med en begrænset produktion vil der dog blive stillet lempeligere krav til indretning m.v.

I Administrations- og Personaledepartementets betænkning nr. 1217 foreslås gennemført en obligatorisk egenkontrol på hele levnedsmiddelområdet. I EF-direktiver, der vedrører produkter omfattet af lovforslaget, er der krav om henholdsvis egenkontrol og om offentligt tilsyn med virksomhedernes egenkontrol, jf. direktiv om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (89/662/EØF), og direktiv om of-

fentlig kontrol med levnedsmidler (89/397/EØF) og direktiv 64/433/EØF om sundhedsmæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet. Lovforslaget indeholder de bestemmelser, som er nødvendige for at opfylde betænkningens anbefalinger og de relevante direktivbestemmelser.

Forslaget er udformet som en ramme- og bemyndigelseslov, som åbner mulighed for at videreføre/udstede bekendtgørelser på området.

Veterinærinspektariatet forudsættes som central styrelse at forestå de administrative opgaver efter lovforslaget.

Lovforslaget medfører ikke øgede udgifter for det offentlige.

Følgende interesseorganisationer er hørt over lovforslaget:

Kommunernes Landsforening
Landbrugsraadet
Danske Husmandsforeninger
De danske Landboforeninger
Tolvmandsforeningerne
Forbrugerrådet
Den danske Dyrlægeforening
Industrirådet
Dybfrostrådet
Brancheorganisationen for danske Frysehuse
Danske Slagtemestres Landsforening
Kødbranchens Fællesråd
Køindustriens Fabrikantforening
Org. Danske Slagterier
Oxexport Holding
Privatslagteriernes organisation
Royal Dane-Quality A/S
Det danske Fjerkræråd
Fællesudvalget til Kaninavlens fremme
Landsforeningen af danske hjorteavlere
Danmarks Gedeavlereforening
Dansk Arbejdsgiverforening
Landsorganisationen i Danmark, LO
Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, FTF
Akademikernes Centralorganisation, AC

Slagteriernes Arbejdsgiverforeninger

Til § 3

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 1. Dog er opregningen i stk. 1 udvidet med »produktion af slagtedyrl«. Hensigten med udvidelsen er især, at landbrugsministeren skal kunne fastsætte bestemmelser om undersøgelse i besætninger af slagtedyrl, jf. herved forslaget § 2.

Loven omfatter tilvirkning m.v. af kød, kødvarer og slagteaffald af alle dyrearter, herunder både opdrættede og vildtlevende, bortset fra fisk, der reguleres af Fiskeriministeriets lovgivning. Det vil sige, at fisk, krebs- og bløddyr samt bestanddele heraf og produkter, der består af fisk, krebs- eller bløddyr samt bestanddele heraf, falder uden for lovforslaget.

Den gældende kødlov omfatter kvæg, svin, får og geder samt hovdyr holdt som husdyr. Loven åbner endvidere mulighed for, at landbrugsministeren kan fastsætte regler om vildt. Denne bemyndigelse er udnyttet ved Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 645 af 2. oktober 1987 om slagtning m.v. af hjortedyr og vildt.

Når forslaget i modsætning til den gældende kødlov omfatter alle dyrearter, bortset fra fisk, er baggrunden dels, at der som nævnt under de almindelige bemærkninger er tale om en sammenskrivning af flere love, dels at gældende EF-direktiver også omfatter kød af f.eks. bøfler og bisonokser.

Forslaget åbner således mulighed for at foretage de nødvendige reguleringer, uanset hvilken dyreart, der er tale om.

Lovens hovedsigte er dog fortsat at regulere slagtning og anvendelse af kød fra de i Danmark traditionelle dyrearter.

Til § 2

Bestemmelsen giver mulighed for, at der som led i den offentlige veterinærkontrol kan fastsættes regler om levende syn af slagtedyrl i oprindelsesbesætningerne (ante-mortem kontrol), således at der kan gennemføres en sammenhængende veterinærkontrol med slagtedyrlene fra oprindelsesbesætningerne til kødvirksomhederne (jord til bord kontrol). Ved Veterinærdirektoratets bekendtgørelse nr. 140 af 5. marts 1991 om fjerkrækontrol er ante-mortem kontrollen gennemført inden for fjerkræområdet.

Som led i ante-mortem kontrollen indhentes oplysninger om besætningernes sundhedsmæssige tilstand til brug for veterinærkontrollen på slagterierne.

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 3, stk. 2, 1. punktum. Ordene »og efterfølgende slagtemæssig behandling« er indsat for at tydeliggøre, at også den slagtemæssige behandling skal foretages på ejendommen, hvilket er i overensstemmelse med bemærkningerne til den gældende kødlov.

Slagtning og slagtemæssig behandling kan fortsat kun foretages på en ejendom, hvor dyrehold er tilfaldt, og kun af ejendommens ejer eller bruger eller som hidtil med faglig assistance og kun til eget forbrug.

Bestemmelsen i gældende kødlovs § 3, stk. 2, 2. punktum, er ikke gentaget i lovforslaget, men der tilsigtes ikke hermed nogen realitetsændring, og stk. 1 er udvidet med ordene »i egen husholdning«. Hermed præciseres, at slagtning til eget forbrug som hidtil ikke kan finde sted til brug for private eller offentlige storkøkkener, restauranter, efterskoler o.lign.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til fjerkrælovens § 2, stk. 1, 2. punktum, og kaninlovens § 2, 2. punktum.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til nærmere at afgrænse producenters salg ud fra bl.a. hygiejniske hensyn. Således vil bestemmelsen i gældende lov om, at slagtet fjerkræ, der sælges af producenter direkte til forbruger, kun må sælges i uåbnet stand, blive videreført.

Til § 4

Svarer til gældende kødlovs § 3, stk. 3.

Til § 5

Med bestemmelsen er den gældende kødlovs kapitel 2 om slagtning, kapitel 3 om opskæring m.m. af kød og slagteaffald, kapitel 4 om tilvirkning af kødvarer, kapitel 5 om oplagring og engrosforhandling af kød, slagteaffald og kødvarer og kapitel 6 om tilvirkning af dyrefoder samt den gældende fjerkræ- og kaninlovs regler om autorisation af virksomheder sammenskrevet til én paragraf.

For så vidt angår eksportautoriserede og hjemmemarkedsgodkendte virksomheder er der alene tale om en redaktionel sammenskrivning uden realitetsændringer. For virksomheder, der importerer kød, kødvarer og slagteaffald afløses det gældende autorisationskrav af en registreringspligt efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler, jf. herved bemærkningerne til § 8.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 6, stk. 1, fjerkrælovens § 5, stk. 4, og kaninlovens § 3, stk. 2.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 12 og agtes anvendt med henblik på kødvirksomheders fremstilling af andre ingredienser end kød. Bestemmelsen svarer til § 14, stk. 3, i Fiskeriministeriets lov bekendtgørelse nr. 339 af 29. maj 1987 om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

Til § 8

I henhold til direktiv 89/662/EØF om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af Det indre Marked skal virksomheder, der modtager produkter fra andre medlemslande eller foretager en fuldstændig opdeling af partier af sådanne produkter, registreres af den kompetente myndighed.

Bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte de bestemmelser, som er nødvendige for at kunne gennemføre den i direktivet fastsatte veterinærkontrol, f.eks. regler om, at virksomhederne skal føre register over leverancer.

Anmeldelsespligten træder i stedet for det i medfør af gældende kødlov fastsatte krav om autorisation af sådanne virksomheder.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 20, 1. punktum.

Bestemmelsen er udnyttet ved en række bekendtgørelser, herunder bl.a. Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 871 af 12. december 1986 om indretning og drift af offentlige og private slagtehus, Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 544 af 14. september 1988 om udførsel af fersk kød, Veterinærdirektoratets bekendtgørelse nr. 500 af 29. juni 1990 om udførsel af kødprodukter, samt Veterinærdirektoratets bekendtgørelse nr. 59 af 30. januar 1991 om helbreds kontrol. Sidstnævnte bekendtgørelse implementerer bestemmelser vedrørende helbreds kontrol i rådsdirektiv 64/433/EØF (ferskkøddirektivet), rådsdirektiv 77/99/EØF (kødproduktdirektivet) og rådsdirektiv 71/118/EØF (fjerkrækøddirektivet).

Til § 10

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer til gældende kødlovs § 20, 2. punktum. Bestemmelsen

gælder kun for transport i engros- og produktionsledet.

Bestemmelsen er udnyttet ved Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 359 af 28. juni 1979 om transport af kød m.m. til forbrug her i landet samt om indretning og renholdelse af transportmidler til sådan transport.

Til § 11

Bestemmelsen åbner mulighed for fastsættelse af regler om egenkontrol som bl.a. forudsat i rådsdirektiv 89/662/EØF om veterinærkontrol i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af Det indre Marked samt rådsdirektiv 64/433/EØF om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet.

Landbrugsministeren bemyndiges efter bestemmelsen til at kunne pålægge virksomhederne for egen regning at gennemføre en egenkontrol ved bl.a. at foretage analyser og undersøgelser af kød samt afgive resultaterne til tilsynsmyndigheden. Indholdet af egenkontrolprogrammer vil blive fastlagt efter forhandling med de relevante organisationer.

Indførelsen af egenkontrol vil, i det omfang den kan erstatte hidtidig offentlig kontrol, medføre en reduktion af denne. Det vil imidlertid påhvile det offentlige at sikre, at egenkontrollen fungerer forsvarligt.

Den reelle reduktion, der ved gennemførelsen af egenkontrol opnås i den offentlige kontrolindsats, forventes at kunne føre til en tilsvarende reduktion i de offentlige kontroludgifter. Reduktionen vil dog først slå fuldt igennem efter den indledende implementering, idet de umiddelbare ressourcebesparelser i et vist omfang vil modsvares af øgede udgifter til godkendelse af egenkontrolprogrammer, videnopbygning, efteruddannelse etc.

Gennemførelsen af Det Indre Marked vil som udgangspunkt forudsætte, at alle levnedsmiddelvirksomheder skal underkastes de kontrolsystemer, der gælder for den intrakommunautaire samhandel. Dette vil – især på det animalske område – stille øgede indretnings- og kontrolmæssige krav til de nuværende hjemmemarkedsvirksomheder.

De dermed forbundne udgiftsstigninger for virksomhederne vil blive søgt mindsket gennem udgiftsreduktioner opnået ved en udvidet anvendelse af egenkontrol, hvor EF-reglerne gør dette muligt.

*Til § 12**Til stk. 1*

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 27.

Den gældende bestemmelse har bl.a. dannet grundlag for Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 890 af 15. december 1987 om mærkning af færdigpakket kød m.m. Som led i en regelforenklning er denne bekendtgørelse ophævet og erstattet dels af generelle mærkningsregler fastsat i medfør af levnedsmiddelloven, dels af særlige mærkningsregler for kødområdet, indarbejdet i gældende bekendtgørelser, bl.a. bekendtgørelse nr. 269 af 1. maj 1991 om kød m.m. til hjemmemarkedet. Bestemmelsen skal udgøre grundlaget for bl.a. disse regler. Den kan endvidere danne grundlag for gennemførelsen af EF-regler, der vedtages som led i Fællesskabets kvalitetspolitik på lovens område.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver hjemmel til eksempelvis trikkontrol, undersøgelse for ochratoxin og undersøgelse for restkoncentrationer af uønskede stoffer i kød i overensstemmelse med rådsdirektiv 86/469/EØF (restkoncentrationsdirektivet).

Til § 13

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 6, stk. 2 og 3, § 6, i fjerkræloven og § 4, stk. 2, i kaninloven.

Til § 14

Bestemmelsen åbner mulighed for at udstede forbud mod indførsel og udførsel, såfremt der konstateres sundhedsmæssige eller zoosanitære forhold, som kan indebære en risiko for mennesker eller dyr her i landet eller i importlandet.

Baggrunden for at indsætte bestemmelsen i nærværende lovforslag er et ønske om at samle den veterinær-hygieniske og zoosanitære regulering af produkter omfattet af lovforslaget.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 16, stk. 1.

Bestemmelsen er bl.a. udnyttet ved Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 231 af 13. april 1989 om veterinære kontrolforanstaltninger ved udførsel af oksekød og kødprodukter heraf til visse lande. Bestemmelsen indebærer bl.a. mulighed for, at ministeren kan fastsætte krav til kød og kødvarers kvalitet, sammensætning m.v., der er overensstemmende med modtagerlandets ønsker.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 21,

stk. 1, nr. 1 og 3, samt stk. 2, og gælder i overensstemmelse med lovens område i produktions- og engrosledet. Tilsvarende bestemmelse findes i levnedsmiddellovens § 12 og i § 3 i lov bekendtgørelse nr. 339 af 29. maj 1987 om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer. Det er hensigtsmæssigt at optage et tilsvarende forbud i lovforslaget, der vil give landbrugsministeren en mulighed for at kunne påtale en overtrædelse i produktions- og engrosledet.

En overtrædelse af bestemmelsen kan i medfør af lovforslagets § 27 straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år, hvilket svarer til strafferammen i levnedsmiddelloven.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 22 og gælder i overensstemmelse med lovens område i produktions- og engrosledet.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til § 23, stk. 1, i levnedsmiddelloven og har som denne til hensigt at sikre forbrugerne den videst mulige beskyttelse i forhold til producenter og virksomheder, der pakker, forhandler, indfører og udfører og andre i engros- og detailledet. Bestemmelsen angiver et princip, der gælder og kan anvendes, også selv om der ikke er tale om færdigpakke levnedsmidler, der naturligt kan mærkes med de ønskede deklarationer.

Ved bedømmelsen skal der særligt tages hensyn til den betegnelse, der anvendes for varen, de oplysninger, der gives derom, de tegninger og billeder, der er anbragt på varen, dens indpakning eller emballage eller på reklame eller skilt vedrørende varen i annoncer, i reklametilbud og lignende.

I lighed med § 16 giver bestemmelsen landbrugsministeren mulighed for direkte at kunne påtale en overtrædelse i produktions- og engrosledet for så vidt angår forhold egnet til at vildlede forbrugeren. En overtrædelse af bestemmelsen kan i medfør af lovforslagets § 27 straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år, hvilket svarer til strafferammen i levnedsmiddelloven.

Til § 18

Veterinærdirektoratet har siden 1973 sammen med lovgivningen om husdyr og om virksomheder, der producerer animalske levnedsmidler (særlovgivningen), administreret levnedsmiddellovens regler om autorisation af andre levnedsmiddelvirksomheder. Direktoratet har endvidere varetaget overtilsyn og klagesagsbehandling vedrørende kommunalbestyrelsernes administration af levnedsmiddellovens bestemmelser om detail- og engrosforhandling.

Sundhedsministeren har besluttet, at Levnedsmiddelstyrelsen fremover skal varetage opgaverne efter levnedsmiddeloven. Det er dog en forudsætning, at ændringen så vidt muligt ikke medfører, at virksomheder, der på grund af produkternes art er autoriseret eller skal autoriseres både efter særlovgivningen og efter levnedsmiddeloven, underkastes autorisation og kontrol af flere levnedsmiddelmyndigheder.

Som led i produktudviklingen og markedsføringen af nye produkter tilvirker en række virksomheder i dag levnedsmidler omfattet af såvel levnedsmiddeloven som særlovgivningen. Denne udvikling må forventes at blive forstærket i de kommende år.

I medfør af den gældende kødlovs § 12, jf. lovforslagets § 7, kan landbrugsministeren som led i produktion af spiseferdige retter eller komponenter hertil give tilladelse til fremstilling af andre varer end kød og kødvarer.

Det er hensigten på samme måde som foreslået i det samtidig fremsatte forslag til lov om mælk, mælkeprodukter og margarine m.v. (Mælkeproduktloven) herudover at etablere en ordening, hvorefter en virksomhed, hvis produktion i det væsentlige er omfattet af denne lov, også kan autoriseres og kontrolleres af landbrugsministeren (Veterinærdirektoratet) efter levnedsmiddelovens regler, hvis virksomheden i tilknytning til eller som led i denne aktivitet inddrager produktion af produkter, hvortil der kræves autorisation efter levnedsmiddeloven, og hvis virksomhedens produktionsanlæg udgør en geografisk afgrænset produktionsenhed. Sådanne virksomheder kan dog anmode om, at autorisation efter levnedsmiddeloven meddeles af Levnedsmiddelstyrelsen.

For så vidt angår andre virksomheder, hvis aktiviteter er omfattet af både denne lov og af levnedsmiddeloven, kan landbrugsministeren på virksomhedens anmodning meddele autorisation og udøve kontrol med virksomhedens indretning og drift efter begge love, hvis virksomhedens produktionsapparat udgør en geografisk afgrænset produktionsenhed. Forinden landbrugsministeren i disse tilfælde meddeler autorisation efter levnedsmiddeloven, indhentes en udtalelse fra Levnedsmiddelstyrelsen. Det er forudsat, at virksomhedens anmodning imødekommes, med mindre væsentlige hensyn i det konkrete tilfælde taler herimod. I de tilfælde, hvor autorisation efter levnedsmiddeloven er meddelt af landbrugsministeren, varetager denne opgaverne i medfør af levnedsmiddeloven i relation til autorisation og kontrol med indretning og drift og klagesagsbehandling i forbindelse hermed, samt opkrævning af kontrolgebyrer.

For så vidt angår autorisation af virksomheder med henblik på produktion af tilsætningsstoffer vil denne som hidtil blive meddelt af sundhedsministeren.

Det løbende tilsyn med slagterier, opskærings- og forarbejdningsvirksomheder føres af Veterinærdirektoratet, bortset fra virksomheder omfattet af hjemmemarkedsbestemmelserne. I forbindelse med etablering af Det Indre Marked skal gældende hjemmemarkedsbestemmelser ændres i overensstemmelse med EF-bestemmelser for fersk kød og kødprodukter. I forbindelse hermed vil der for virksomheder, hvis produktion alene afsættes på det nationale område, kunne ske en udlægning af opgaver i medfør af lovforslagets § 25, stk. 2.

I det omfang en virksomhed er autoriseret af landbrugsministeren til produktion både efter denne lov og efter levnedsmiddeloven, vil den myndighed, der udøver kontrollen med virksomhedens indretning og drift på sundhedsministerens vegne også påse overholdelsen af levnedsmiddeloven i øvrigt i overensstemmelse med de hidtil gældende retningslinier i samvirkecirkulæret.

Tilsvarende retningslinier tænkes anvendt for autorisation eller godkendelse af engrosvirksomheder samt for tilsynet hermed.

Fastsættelsen af nærmere regler i medfør af bestemmelsen vil ske efter forhandling med sundhedsministeren.

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til levnedsmiddelovens § 33.

Til stk. 2

Bestemmelsen kan tænkes anvendt i tilfælde, hvor der er tale om varer, der f.eks. må antages at være sundhedsskadelige, eller som i øvrigt ikke opfylder de lovmæssige krav til deres indhold m.v., eller som er mærket med groft vildledende eller fejlagtige angivelser, hvis den pågældende ikke ønsker eller kan lade fejlen rette.

Til § 20

Bestemmelsen skal danne grundlag for de regler, der af Veterinærdirektoratet udstedes om kødkontrollen, f.eks. om krav til kontrolpersonalets uddannelse, og om de kriterier, der skal lægges til grund ved bedømmelsen af slagtedyrenes egnethed til menneskeføde.

F. t. l. om kød

Til § 21

Tilsvarende bestemmelse findes i anden lovgivning og svarer til gældende kødlovs § 31.

*Til § 22**Til stk. 1*

Udover virksomheder, der tilvirker, pakker, forhandler engros, indfører og udfører produkter omfattet af lovforslaget, er producenter af slagtedyr medtaget som pligtige til efter anmodning at give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der har betydning for tilsynet.

Efter Rådsdirektiv 89/662/EØF om veterinærkontrol i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af Det indre Marked skal afsendelsesmedlemslandet træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kødvirksomhederne opfylder de veterinærmæssige krav på alle stadier af produktionen, oplagringen, markedsføringen og transporten af kødvarer.

Bestemmelsen er en forudsætning for, at tilsynsmyndigheden kan varetage disse kontrolopgaver. Virksomhederne er forpligtede til vederlagsfrit at yde den fornødne bistand i forbindelse med kødkontrollen.

Såvel Veterinærdirektoratet som central tilsynsmyndighed som det kontrolpersonale, der af Veterinærdirektoratet er ansat på virksomheden til at føre tilsyn, kan afkræve virksomheden de nødvendige oplysninger og kan foranledige udtaget de fornødne prøver.

Til stk. 2

Med samme formål som beskrevet i stk. 1 vil der kunne pålægges virksomhederne pligt til vederlagsfrit at udtage prøver med henblik på analyser.

*Til § 23**Til stk. 1*

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 11 om egenkontrol. Bl.a. gennem inddragelse af virksomhedernes egenkontrol i den offentlige levnedsmiddelkontrol vil tilsynsmyndighederne løbende få kendskab til oplysninger om drifts- og forretningsforhold, der kan være af væsentlig økonomisk og konkurrencemæssig betydning for virksomheder og producenter.

Mulighederne for at kunne gennemføre et effektivt tilsyn vil i høj grad afhænge af, at kendskabet til sådanne oplysninger er forbundet med tavsheds-

pligt, idet producenter og virksomheder i modsat fald vil være tilbageholdende med at udlevere sådanne oplysninger til tilsynet.

Bestemmelsen medfører ingen begrænsning i parternes adgang til aktindsigt, jf. forvaltningslovens § 9.

Til stk. 2

Væsentlige offentlige interesser, herunder forbrugerinteresser, kan imidlertid indebære behov for at fravige tavshedsprincippet.

Det foreslås derfor, at landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1. Der forudsættes i medfør af bemyndigelsen udstedt regler, hvorefter bl.a. oplysninger om sundheds- og smittefarlige forhold hos den enkelte producent eller i den enkelte virksomhed ikke vil være omfattet af tavshedspligten, når hensynet til, at offentligheden bliver bekendt med sådanne forhold, vejer tungere end hensynet til den enkelte producents eller virksomheds økonomiske interesser.

*Til § 24**Til stk. 1*

Med hjemmel i gældende kødlovs § 29, stk. 2, § 6, stk. 2, i fjerkræloven og § 3, stk. 1, i kaninloven er udstedt Veterinærdirektoratets bekendtgørelse nr. 302 af 10. maj 1991 om afgifter ved offentlig kontrol med kød m.m. Principperne heri tænkes videreført. Bestemmelsen omfatter også produkter, der udtages som led i kontrollen og udgifter til laboratorieundersøgelser.

Der forventes fuld indtægtsdækning af udgifterne til producent- og virksomhedskontrol senest fra finansåret 1994. Der vil dog kunne være situationer, hvor EF-regler hindrer fuld afgiftsdækning af kontroludgifterne, f.eks. hvis der fastsættes maksimaltakster for kontrol ved import af animalske produkter fra tredjelande, jf. direktiv 89/662/EØF.

Kontrolafgifterne forudsættes ud over selve kontrollen at dække udgifter f.eks. til nødvendig efteruddannelse af kontrolpersonalet. Ifølge Rådets beslutning 90/424/EØF skal der opstilles programmer for udveksling af veterinært personale med henblik på at styrke samarbejdet på området. Medlemslandene yder endvidere i særlige tilfælde veterinær ekspertbistand til Kommissionen. På områder, der er omfattet af loven, forudsættes udgifterne til de nævnte aktiviteter at kunne dækkes af kontrolafgifterne.

Til stk. 2

Bestemmelsen åbner mulighed for at opkræve ge-

byr for autorisation og registrering af virksomheder, der omfattes af lovforslaget.

Desuden åbnes mulighed for at opkræve betaling for ekspeditioner som f.eks. udstedelse af certifikater, samt for kontrol i forbindelse med særlige kvalitetsordninger.

Til § 25

Til stk. 1

Administrationen af gældende kød-, fjerkræ- og kaninlov varetages i dag af Veterinærdirektoratet. Bestemmelsen åbner mulighed for at afskære klageadgangen. Der forudsættes ikke fastsat begrænsninger i adgangen til klage over afgørelser i medfør af § 5, stk. 3 om tilbagekaldelse af autorisationer.

Til stk. 2

Bestemmelsen åbner mulighed for, at landbrugsministeren efter forhandling med de berørte parter kan henlægge opgaver efter loven til andre offentlige institutioner. De kommunale levnedsmiddelkontrolenheder varetager i henhold til § 30 i den gældende kødlov kontrollen med virksomheder, der er omfattet af gældende kødlovs §§ 10 og 14. Det er tilvirkningsvirksomheder for kødvarer uden for detailhandelsleddet bestemt til forhandling her i landet og virksomheder, der oplagrer kød, slagteaffald og kødvarer med henblik på engrosforhandling på hjemmemarkedet. § 30 i den gældende kødlov er ikke gentaget i lovforslaget. Baggrunden herfor er dels usikkerhed med hensyn til den fremtidige sondring mellem hjemmemarkedsgodkendte og eksportautoriserede virksomheder, dels de igangværende overvejelser om modernisering af levnedsmiddelkontrollen i Danmark, herunder om eventuel udlægning af opgaver til de lokale levnedsmiddelkontrolenheder. Spørgsmålet er behandlet i Administrations- og Personaledepartementets betænkning 1217/91 og Budgetdepartementets betænkning af december 1991. I betænkningerne peges på en række kontrolopgaver m.v. inden for særlovgivningens område, som under bestemte forudsætninger vil kunne udlægges til de lokale levnedsmiddelkontrolenheder som led i etableringen af en mere enstrengt struktur. Der er bl.a. tale om kontrol med produktionsvirksomheder, herunder eksportautoriserede virksomheder inden for mælke- og ægproduktlovgivningens område samt slagtehusene med hjemmemarkedsautorisation. Der er endvidere tale om opgaver i forbindelse med import-

kontrollen i detail- og engrosleddet med animalske produkter, som indføres fra andre EF-lande.

Blandt de forudsætninger, der nævnes for udlægningen, er bl.a., at der sker en faglig styrkelse af de lokale enheder både med hensyn til den laboratoriemæssige og den administrative kapacitet, herunder at der sker en væsentlig reduktion af antallet af enheder, som i øjeblikket er 37. Der peges endvidere i betænkningerne på, at det må være en forudsætning, at der sikres veterinærmyndighederne klare og entydige instruktionsbeføjelser i forhold til enhederne, således at der bl.a. sikres mulighed for en koordineret og tilstrækkelig kontrolindsats fra enhedernes side, herunder mulighed for omgående indgriben i tilfælde af akutte problemer.

Til stk. 3

Bestemmelsen åbner mulighed for at henlægge kontrolopgaver til private institutioner og for at fastsætte regler om disse opgavers varetagelse. Det er alene hensigten i givet fald at udlægge kontrolopgaver vedrørende produkternes kvalitet.

Til § 26

Som et led i den fælles EF-politik vedrørende levnedsmidler, herunder fjernelse af handelshindringer, gennemføres der løbende en harmonisering af lovgivningen på veterinær- og levnedsmiddelområdet. Bestemmelsen bemyndiger landbrugsministeren til at udstede de regler, der er nødvendige for at gennemføre de af EF vedtagne beslutninger og direktiver og for at anvende de af EF vedtagne forordninger på lovens område.

Til § 27

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 33. Dog kan straffen for overtrædelse af lovens bestemmelser nu stige til hæfte eller fængsel i 1 år.

Hensigten hermed er at skabe overensstemmelse med strafferammerne i anden levnedsmiddelovgivning, herunder levnedsmiddelovens § 63, stk. 2.

Til § 30

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 39.

Landbrugsministeriet har ved kongelig anordning sat den gældende lov om kød m.m. i kraft for Grønland pr. 1. januar 1992.